

בו:

עין משפט
גר מצודה

לְהָא אִמְיָא פִּיִּד מַהֲלִי בֵּית
הַבְּחִירָה הַלְּלָא:
לְו ב ג חִי פִּירָא מַהֲלִי
עֲדוּת הִלְסָה ו פִּמְג
לְחֹלֶן רִיד טוֹשׁ־ע חִיִּת סִימֵן
לְד סַעֲפִי כִנִּי:
לְו ד ה ו חִיִּי שֶׁס הִלִּי ה
טוֹשׁ־ע שֶׁס סַעֲפִי יח
וּבְכֵר אֶלְפֵס עוֹד כִּפְרָק א

זכ"ר קטן:
 לחן ז' מ"ח שם הל' ז'
 נוסיד מהל' ז'
 הל' ז' טו"ש שם טע"ף סה
 כהג"ה ופין כטור:
 לחן ז' מ"ח פ"י מהל' ז'
 הלכה סה סגן לחין ריד
 טו"ש ח"מ ל' סע"ף
 טו:
 ז' מ"ח שם פ"י הל' ז'
 סגן שם טו"ש שם
 סע"ף ד' וסע"ף כד:
 סה ב' ל' מ"ח שם טו"ש
 שם סע"ף ד':

דבינו חגנאל

היורא כלומר חי' דעס
שכנא קשר רשעים הוא
המקור רשעים' אלו פ'
המקור ואין שם מגו'
שאתה חולץ את הרוכ'
אלוהו שכנא כבד פ'
הנאה היה שנאמר לך בא'
המקור הזה מלשון
ותתן לו סוכות: פ'
השחוח עזיקים כדרכו
כל ימי מצורץ ארץ וישת'
המקור חבל. למה נקרא'
התורה ששמה'
כחו של אדם ר' דא'
התורה דברים של תורה'
עולם משותף עמך: פ'
מלך מחשבה מועלת
אפי' לבטל דברי תורה'
שנאמר מפר מחשבות'
תורמים: פ'
ידועה תשיב אמר ר' עזר'

[illegible]

שחאשח כשרה לה אף
הן כשרין לה והא דאמר
ה"י יהודה פתח ורעה
פסול וסתמא מוכרזין
עליה דהוא פסול: **דמ"א**
מתנתא דהוו תתמי עליה
זון גזלני כ"ו. ואסיקנא
פסלה רבא אע"ג דלא
אסיקרו מאז הני דבעין
הכירה בגזלן דרבנן אבל
גזלן דאורייתא לא בעי
הכירה. אר"י אוקלי דבר
אחר מ"י (נמכרין) צדקה
זון עובדי כוכבים פסולין
לגדות וז"ל דאפשי ליה
הוי' וז"ל ואלו הן

לאתונות בצנעא אבל אי
לא אפשר ליה חיותיה.
אמר רב (נחמן) החשוד
על העריות כשר לעדות
אמר רב ששת עני מרי
ארכעים בכתפיה וכשר
לעדות וקיי"ל כרב ששת
באיסורי אמר רבא ומורי
רב נחמן דלאפוקי אתתא
מגברא כגון דאסהיד
דגירשה פסול הוא אבל
אין חשדו לטויל רוח

והוא שלקח דבר מועט ודב
תרגימו אבני דאכסי והן הא

זה בורר פרק שלישי סנהדרין

מחשבה מועלת **אפילו** לדברי תורה. פירש ריב"א לדעת נב
האלם על מונומחיו מהניא לשנה ממנו כל שאר
מחשבות אף מחשבת דברי תורה שנאמר מפר מחשבות ערומים וגו'
וקאי אנון מער על פי ארד וגו' י"מ מועלת משקרת ולא תלל
כלומר אם אדם חושב הן להעשיר הן
גם לדברי תורה לא יפסיק אלא
שעשה לשמה בדמיוס:

החלבה כרבי יהודה. למכשיר נשים לו אומנות בלא הוא יסמן הלכה למשחק בקוצר ואלו דאמסתחא היא ודוקא כשעמית שניהם על הדף שקורין יחד שקריבין בלשון השתמקס קנוי למי שהיה לקנות השמעת ואלו אותם השתמקס בלחמה דאפילו הקנו לו זה לא קנה דאמסתחא מגוריה היה וזמן שקני מושל בזה: **אוכלי** רב ארר אפין דהעיד.

פעל ועולה אמו אצל
 רשע ראובן והרסות צל
 למאן דאמר אילו מתה
 היינו דכתיב כי השח
 המקדש נמי דתנן ^{מא}
 נביאים הראשונים ו
 אלא למ"ד חזקיה וסיעתו
 דאירקו שחות דכתיב
 וישת עליהם תבל
^ההפליא עצה הנגיל
 נקרא שמה חושיה מ
 של אדם דבר אחר ^ה
 מפני השמן דבר אור
 תורה שהעולם משה
 מחשבה מועלת אפילו
 מחשבות ערומים ולא
 אמר רבה אם עסוקי
 ליכא לפרושי אכולי דבר
 אחר דהיינו אכולי חזיר דאי בזהכא
 חזיר הוי מפיא בין צענא לפרהסא
 יציר גרע מאכול בנלות לחיזון
 דלחמירין לקמן (דף ס.) דפסול לעדות
 דיכא עיני אלף נראה כפי הקוטרס
 הדינן מקבלי צדקה מן הגכורס:
 החשוד ע"י העריות בשר העדות:
 חימה מאי שגא מאכול
 בנלות לחיזון ומפלוגי רבנני לרזוי
 דפסולין לעדות וי"ל דמיייר (ה) א
 נחשוד בעלמא בלא עדים דאין כאן
 כי אם שמועה ומ"מ הא דלחמירין
 ארצביעס ככתפיה ינחא דלחמירין
 (ה)לקיין על גל טובא כשמועא יד נמי
 הכא משום דלירו חוקפי ולא דמי
 לנבלה וגם לרביעה דליכא יצרו
 חוקפי כל ק כמו צעורה (ה)
 רבא

היה תקום עצה שיש בה דבר ה' היא תקום לעולם:
וא"ר אבתו א"ר אלעזר הלכה כרבי יהודה וא"ר אבתו
צדיכין הכרזה בבית דין רועה פליגי בה רב אחא ורבינ
וחדא אמר לא בעי הכרזה בשלמא למ"ד לא בעי הכרזה
אמר רב סתם רועה פסול אלא למ"ד בעי הכרזה
דכסתמא מכריזין עליה התיא מתנה יהוה חתימי על
פפא בר שמואל לאכשורה דהא לא אכריזין עלייהו אמ
הכרזה בגולן דרבנן בגולן דאורייתא מי בעינן הכרזה
גג"ב: אמר רב נחמן יאכלי דבר אחר פסולין לעדות ה
בצינעה לא ובפרהסיא נמי לא אמרן :אלא דאפשר ליה
מבוי נפשיה בפרהסיא אבל לא אפשר ליה חיותיה הוא
על העיריות כשר לעדות אמר רב ששת עניי מרי ארבי
רבא ימוודה רב נחמן לענין עדות אשה שהוא פסול
רב פפא לא אמרן אלא דאפוקה אבל לעיולה לית לא זביר
הא עדיפא ליה דכתיב מים גנובים ימתקו וגו' קמ'
שכיחא ליה ואמר רב נחמן גגב ניסן וגבב תשרי לא שממי
ודבר מועט ודבר שנגמרה מלאכתו איכריה דרב זביר
ופסליה וחד גבב קיבורא דאחיני ופסליה הנהו קבור
טוב ראשון של עצרת שמתיהו רב פפא ופסלינהו ל
הונא בריה דרב יהושע אמר ליה רב פפא והא רשעים
עברי והא קא משמתינא להו יסברי כפרה קא ע

מלקוּן על לא טובה השמועה שנאמר [ש"א ב] אל חי כי לא טובה ה' לשווא פניה דמיהו שכיחא ליה: **לעולה**. לומר פלוני קדשה: ה' **מים גבוים ימקו**. ושקורי משקי: **ניסן**. זמן קצור. משרי זמן צלי היתירא ליעול דבר מעוט יותר על חלקו מפני טרמו: **ודבר שנגמר**. איברי. לאו ארס ואני חולק פסירות: **ציבורא דאשני**. ופסליהו לעוה. דמאס כר ממון עוברים על דה וכו' להו כרע ד **סכרי**. האי דשמתינ מאס כרה הוא על שעברנו ולא מאס דנהדר

משרייך הייב, שבתת לט שנא וסיעתו השלימו: דדרו ב' חזרו
ממה שבנתיבותי: בעל הנאם, כחשמו, וי"א משכח זכור: סוכת,
מחממו ומכירו ויבוקע פנים יסכן בם (קבלה י'): (ואומר) כי השפוט
הרפון וגו'. כמריה דבי הנה הרעשים ירדכון קשת כמיז: לויק מם,
פעל. הדיכ"ס ע"ה שטח שטח מלס.

ולקמן מפרש מאי שנא דמחייב בן
 סיעת דליקס: אילו ביום המקדש
 מר. ע"י סמרייב בעמלו של שנא
 דיק מה פעל איה נפלאותיו של
 הקדש: אילו מחשבות של שנא
 הרשע אין נהרסות. והכי משמע
 קרא כי השמות ירסון מחשבותיו של
 אותו רשע הכמו למעלה כי הנה
 הרשעים ידרכון קשת ולשון שמות
 מחשבות הוא שמות בקירות לבו
 ירסון לאויות הן ירסם שאל לא כי
 דיק מה פעל מה פעלו של חזקיהו

והיבא שכו. כי השמות לשון ולא שם
לבו גם נזכר (שמות ו: אכן יוספ
שם. תחת הארון: ושמיא היא
נקראת. ששמה נשמה עולם שנאמר
(תהלים ו: דיבר ויקרא ארץ ואומר וישן
מזיון מכלל יופי וגו' במסכת יומא
דף טז:) ארץ שם מזיון נזכר:
תושיה. על שם שהעולם משתת על
המורה ולומדיה נקראת תושיה:
מפני הששן. שהם מקטרגי ואמה
תספקם לעלינוס ואל יאסרו הלוותם
בד משה: דברים של תוסו. דיבור
יקרייה בעלמא וזה דיבור אין על
גשמה ממם כחווה ואל ואפע"כ עולם
משותת עוליס. וטוריקון הוא תוסו
תוסו שייח משותת: מחשבה. דאגת
הל על מונומיו של חדש: מועלת.
מחייא לשכח למודו: מפר מחשבות
מוריס. ומהל מונוס מחשבות ומחשול
מחשבות ומונוס מחשבות ומונוס

מחשבות מלכס שלם היו מניחין אותן
לנשות תושיה. ל"א מחשבה שאלם
מחשז כך וכך אעשה כך וכך תעלה
ידיי ומועלל להשיג הדבר שאין
מחשבו מקרימת אפילו לדבר מורה
בנון האומר עד יום פלוני אקיים כך
וכך מסכתו בנדרשא: מפר מחשבות
ערומיס. שאין מחשבותיו עולה ידי
ואפילו לתושיה: סכרוב צ"ד. ואין

סימן דב"ר ועירו"ת
מילי הכפרה"א אבל
לאיתונוי בצינעה וקא
מר רב נחמן החשוד
בזנות ובשר אמר

[illegible]

עיה: וכשר. בתמיה: לאסוקא. לומר תח' צעלה זו גירסה דניחא ליה
דעדישא ליה. דמיהו אסוקא עליה ולא מיהו שכיחא ליה: דמכיו
דאסוקא: לא שמיה גנב. דמפערש ואילי: כאריא. דטרעה תהי ומהרה
תלאכסו. דמשיח נפשיה כפועל ומורי בה מיתרעא וסבר לא קפיד:
אשכול יח' תמרסי הרבה בענף אחד: קבורא. קוברי ממיס:
ס: וסא ממשקין לה. על הראשונה ומחורין ועבורין וסמין בעיניה:
אלא מותר לחלל יום טוב בצדיל המנוה וישב צדידי משום ספרה:
עד

פירות באילנות הלוקח מהן לאו שמיה נגב והני מילי באריסא שיש לו רשות ליכנס בשדה
אלוהי קטנה כדגרסינן בהמוכר את השדה מוכר את האכנים שהן לצרכה מאי היא הכא
הוא למתווייה: הנהו (קבוראי) דקברו מת ביריט ראשון שבעה רב ספא וספליניה ואתא
ר' זרע

מסורת הש"ס

(א) וכע"י ליתא (ב) יומא
(ג) ג' (ד) עין חוש' שבת
פט' ד"ה תורה (ד) בית
ה' ע"ש לפי כל' ע"ש
(ה) וכ"ק מט' מחזות י'
פ"א (ו) קידושין פ"א
(ז) וע' חוש' יבמות כל'
ד"ה ואלו

תורה אור השלם

1. הכי אמר ארני אלסן
2. בצותה לך אל הכסל
3. צוה לך שנוג אסר על
4. דמות: שישוה כז
5. דומה: לו עקדו
6. יבקשה לארני המד
7. עקדו בחלוה עומד
8. לפני הדלך וחדו לו
9. סגת וסכבה בדיקק וחס
10. מליכס א כ
11. לו השחות קללס
12. צדוק חסל עפל
13. הליס: א
14. מוקס מעפל ל
15. מאשפס: ער אביון
16. חלישיוס: ער דרובס
17. וסכס ככוד חלסלס ב
18. מוקס ארני חסל עליה
19. חסל: שסולס א
20. וס אט מעס א
21. בצותה ארני הדלי
22. עצה חלסל חרש
23. שישוה חסל
24. סטר חסלס
25. חרשיוס ולא חסלס
26. חרשיוס: חרש
27. איב: ח
28. רבוס חסלס
29. חסל: חסל
30. חסל: חסל
31. חסל: חסל
32. חסל: חסל
33. חסל: חסל
34. חסל: חסל
35. חסל: חסל
36. חסל: חסל
37. חסל: חסל
38. חסל: חסל
39. חסל: חסל
40. חסל: חסל
41. חסל: חסל
42. חסל: חסל
43. חסל: חסל
44. חסל: חסל
45. חסל: חסל
46. חסל: חסל
47. חסל: חסל
48. חסל: חסל
49. חסל: חסל
50. חסל: חסל
51. חסל: חסל
52. חסל: חסל
53. חסל: חסל
54. חסל: חסל
55. חסל: חסל
56. חסל: חסל
57. חסל: חסל
58. חסל: חסל
59. חסל: חסל
60. חסל: חסל
61. חסל: חסל
62. חסל: חסל
63. חסל: חסל
64. חסל: חסל
65. חסל: חסל
66. חסל: חסל
67. חסל: חסל
68. חסל: חסל
69. חסל: חסל
70. חסל: חסל
71. חסל: חסל
72. חסל: חסל
73. חסל: חסל
74. חסל: חסל
75. חסל: חסל
76. חסל: חסל
77. חסל: חסל
78. חסל: חסל
79. חסל: חסל
80. חסל: חסל
81. חסל: חסל
82. חסל: חסל
83. חסל: חסל
84. חסל: חסל
85. חסל: חסל
86. חסל: חסל
87. חסל: חסל
88. חסל: חסל
89. חסל: חסל
90. חסל: חסל
91. חסל: חסל
92. חסל: חסל
93. חסל: חסל
94. חסל: חסל
95. חסל: חסל
96. חסל: חסל
97. חסל: חסל
98. חסל: חסל
99. חסל: חסל
100. חסל: חסל

גליון הש"ס

נח' ואבשיטתה יח' ברה
הח' ברה' ח' סבר ח' ח'
ברה הח' אבשיטתה
ובספר הנח' להח' ח'
ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'

הגהות רב"ח

(א) הוסיף ד"ר החסיד וכו' וייל דעזערע זייט קן מוסס הרב'ס וואסס בר ה'לכס:

מוסף רש"י

עבדי בוריי, עבני מורי, (מנחות)
 פא חבתיי.